

Arrest

nr. 208 653 van 3 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. THOENG
Luikersteenweg 185-187
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. THOENG en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tadzjiek en heeft u de Afghaanse nationaliteit. U bent afkomstig uit het dorp Meyana Deh in het district Khoshi van de provincie Logar. U bent naar school geweest tot en met de twaalfde graad.

In april 2012 startte u met werken als bewaker voor het bedrijf EODT, dat later de naam veranderde naar Sterling, op een Amerikaanse legerbasis. U werkte voor vijftien dagen als wacht en werd daarna tolk/administrator. Op een dag belde uw vader u op uw werk. Uw vader zei u dat iemand hem bedreigd had en dat u met uw werk moest stoppen. U zei dit aan uw directeur en uw directeur gaf u aanbevelingsbrieven om asiel aan te vragen bij de Amerikaanse ambassade. U stopte met uw werk en bleef negen maanden thuis. U hebt Afghanistan verlaten op het Suikerfeest in 2015 (17-18 juli 2015) en kwam in België aan op 14 september 2015. U diende een asielaanvraag in op 25 september 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw taskara, zeven foto's van uw werk, een document met uw personalia, een aanvraag van een visum voor de Verenigde Staten, vier appreciatiecertificaten, een brief van uzelf over uw problemen, vier badges van uw bedrijf, een brief van uw directeur en een bewijs van uw tewerkstelling.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw identiteit, uw beweerde plaatsen van verblijf en uw reële situatie voor uw komst naar België. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst, uw eerdere verblijfplaatsen en uw reële situatie kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het CGVS geen zicht biedt op uw identiteit, uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw komst naar België.

Vooreerst doet uw talenkennis ernstige vragen oproepen. Zo gaf u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) mee, naast het Dari, ook het Urdu en het Pasjtoe in die mate te beheersen dat u uw asielgehoor in deze talen zou kunnen doen (verklaring betreffende de procedure). Voor een Afghaan die beweert heel zijn leven in zijn eigen district te hebben gewoond is dit opmerkelijk. Urdu is immers geen taal die in Afghanistan, laat staan in uw regio, gesproken wordt. Urdu is een inheemse taal in Pakistan en Indië. Gevraagd waar u dan Urdu geleerd heeft zegt u kortweg: "in mijn job" (CGVS, p. 6 en 7). Gezien u werkte voor een Amerikaans bedrijf is dit weinig verhelderend. Gevraagd waarom u Urdu nodig had voor uw job zegt u dat u veel naar Indische films keek op uw job en dat uw supervisor ook goed Urdu kon spreken (CGVS, p. 7). Het spreekt vanzelf dat dit nog steeds niet verklaart waarom u als Afghaan op het platteland van Logar vloeiend Urdu kan, zeker gezien uw supervisor een Nepalees was en Nepalees als moedertaal had en u bovendien verklaarde dat u in het Engels met hem communiceerde (CGVS, p. 7). Gevraagd waarom uw supervisor Urdu sprak zegt u louter dat hij van Nepal is, zonder verdere verklaring te geven (CGVS, p. 7). Dat u geen aannemelijke uitleg kan geven voor de vaststelling dat u vloeiend een niet-Afghaanse taal beheerst doet ernstig twijfelen aan uw beweerde verblijf in het district Khoshi van de provincie Logar van uw geboorte tot aan uw komst naar België.

Ook bij uw beheersing van het Pasjtoe – zowel in Afghanistan als Pakistan een inheemse taal – kunnen vragen gesteld worden. Zo verklaart u Tadzjiek te zijn, net als uw beide ouders (DVZ, p. 4). U zegt ook – conform objectieve informatie – dat uw district voor de meerderheid Tadzjieks is en zegt tevens dat de meeste Pasjtoenen ook Dari spreken (CGVS, p. 5 en 24). Dari is bovendien volgens informatie ook de meest gebruikte taal van overheidswege en ook op de radio en de televisie is 80 procent van de uitzendingen in het Dari. Het is dan opvallend dat u, een Tadzjiek die steeds in een Tadzjiekse regio zou hebben gewoond, vloeiend bent in het Pasjtoe.

Verdere vragen over uw identiteit, plaatsen van verblijf en reële situatie worden opgeroepen door uw spontane gebruik van de westerse kalender (CGVS, p. 6, p. 11, p. 16, p. 17, p. 18, p. 20, p. 26, en p. 33). Uw loutere verklaring hiervoor, namelijk dat u op uw werk de westerse kalender gebruikte, is niet overtuigend. Dit kan niet verklaren waarom u, als Afghaan die zijn middelbaar heeft beëindigd in een school op het Afghaanse platteland, telkens spontaan jaar en maand gebruikt wanneer gevraagd wordt naar tijdsbepalingen. Immers, ook over zaken die niet met het werk te maken hebben gebruikt u de

westerse kalender, zoals de situering van een incident met een bekende Afghaan in uw regio (CGVS, p. 33). Ook zegt u spontaan dat u in het jaar 2000 begonnen bent met school en schoolliep tot 2014 (CGVS, p. 16). Nog opvallender is het dat u, gevraagd naar wat u leerde tijdens de les geschiedenis, vertelt over zaken die gebeurd zijn in het jaar 1919 (CGVS, p. 17). Dergelijke verklaringen duiden erop dat u de westerse kalender reeds langer gebruikt dan slechts in het kader van uw werk waarmee u in 2012 begon. Wanneer u dan wil antwoorden in de Afghaanse kalender, wanneer gevraagd wordt naar tijdsbepalingen, dient u telkens de maanden na te tellen vooraleer u een antwoord weet te geven (CGVS, p. 20 en 33). Dat kan worden vastgesteld dat u de westerse kalender spontaan gebruikt, hoewel u steeds op het Afghaanse platteland zou hebben gewoond, doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook wat betreft het schooljaar in Afghanistan kan u geen eenduidig antwoord geven, wanneer gevraagd wordt naar de school- en vakantiemaanden. Volgens informatie loopt het schooljaar van eind maart (begin hamal) tot met november en is er vakantie tijdens de wintermaanden. Gevraagd wanneer het schooljaar begint zegt u correct hamal (CGVS, p. 16). Echter, gevraagd wanneer het schooljaar eindigt zegt u eveneens hamal (CGVS, p. 16). Gevraagd naar de vakantiemaanden tijdens de winter antwoordt u: "qaws. Nee, aqrab. Examens zijn gedaan in aqrab. Neen, sorry. Examens zijn gedaan in qaws" (CGVS, p. 16). U zegt verder dat er een zomer- en een wintervakantie wordt gehouden. Gevraagd wanneer de zomervakantie wordt gehouden antwoordt u ontwijkend: "toen het warm was". Nogmaals hierover gevraagd zegt u dat de vakantie twintig dagen duurde. Gevraagd wanneer deze dan precies viel zegt u dat u het niet weet (CGVS, p. 16). Nogmaals expliciet gevraagd wanneer de zomervakantie werd gehouden en wanneer de wintervakantie ontwijkt u opnieuw de vraag en zegt u: "Na de zomerexamens, zomervakantie, na de jaarlijkse vakanties is het de vakantie van winter" (CGVS, p. 16). U wordt dan nogmaals gevraagd naar de zomervakantie waarop u dan plots assad zegt, wat dan ook niet meer kan overtuigen (CGVS, p. 16). Dergelijke verklaringen kunnen er geenszins van overtuigen dat u tot kort voor uw komst naar België les volgde op een Afghaanse school.

Er kunnen nog andere opmerkingen gemaakt worden met betrekking tot uw verklaringen over uw scholing. Gevraagd naar uw scholing, verklaart u de twaalfde graad te hebben afgemaakt (CGVS, p. 14). U verklaart dat u zestien à zeventien jaar naar school geweest bent (CGVS, p. 15). Later zegt u dan weer dat u veertien jaar naar school geweest bent (CGVS, p. 16). Dergelijke incoherente verklaringen over hoelang u precies naar school geweest bent, doen vreemd aan.

Gevraagd hoe oud u was toen u met school begon, zegt u dat u heel oud was, dat u eerst naar de madrassa ging en dan naar school en dat u ongeveer zestien à zeventien jaar hebt gestudeerd en dat u niet veel naar de madrassa bent geweest (CGVS, p. 15). Gevraagd hoe oud u was toen u met school startte, zegt u dat het heel lang geleden is, misschien veertien, vijftien jaar, maar u zegt erbij dat u het niet meer weet (CGVS, p. 15). Gevraagd waarom u zo oud was, zegt u dat er daarvoor geen scholen waren, dat er een school was maar dat u er niet in geïnteresseerd was, dat het tijdens de taliban was, dat er veel mensen waren die geslagen werden en dat u bang was (CGVS, p. 15). Over de reden waarom u dan toch naar school gegaan bent, zegt u dat u in de madrassa de koran kon lezen maar niet schrijven, dat veel jongens naar school gingen en dat uw vader u zei om ook naar school te gaan (CGVS, p. 15). Gevraagd waarom uw vader u dat daarvoor niet vroeg, zegt u dat u daarvoor veel huilde als iemand school vermeldde (CGVS, p. 15). U zegt later dan weer dat er wel jongens naar school gingen wanneer u zes jaar oud was (CGVS, p. 16). Gevraagd waarom zij dan wel naar school konden gaan en u niet, gezien u zo graag wilde gaan, antwoordt u kortweg: "ze gingen naar school, ik ging niet" (CGVS, p. 16). Dergelijke vage verklaringen zijn weinig overtuigend.

Verder legt u weinig consistente verklaringen af over de plaatsen waar u in uw regio geweest zou zijn. Gevraagd naar welke verschillende plaatsen en dorpen u in uw district geweest bent, zegt u dat u nooit ergens geweest bent (CGVS, p. 12). Gevraagd of u dan nooit uw dorp uitkwam, zegt u van niet (CGVS, p. 12). Gevraagd hoe dat komt, zegt u dat dat komt omdat u geen problemen had, dat uw vader daar in het verleden woonde en dat hij landbouwer was (CGVS, p. 12). Gevraagd hoe het komt dat u, die in Urdu en Engels geïnteresseerd was, een volwassen leeftijd had bij uw vertrek nooit uw dorp zou zijn buitengekomen, zegt u dat uw familie in het dorp woonde, dat u Urdu op uw job leerde, dat u Engels op school leerde en dat u interesse had om te leren (CGVS, p. 12). Gevraagd of u ooit uw familie in andere dorpen ging bezoeken, zegt u van niet (CGVS, p. 12). Gevraagd u ooit naar ceremonies of festiviteiten in andere dorpen ging, zegt u van niet (CGVS, p. 12). Gevraagd waarom u dit nooit deed, zegt u dat u bent rondgegaan in uw eigen vallei, in verschillende dorpen maar dat u de vallei nooit verlaten hebt (CGVS, p. 12). Gevraagd naar welke dorpen in uw vallei u geweest bent, zegt u dat u naar elk dorp in de vallei geweest bent (CGVS, p. 12). Gevraagd waarom u naar elk dorp in de vallei geweest bent, zegt u dat u water van de bovenkant bracht voor de irrigatie van uw velden, dat er huwelijksceremonies en andere festiviteiten waren en dat dat voor uw job was (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen over huwelijksceremonies en andere festiviteiten in andere dorpen, zegt u dat u er ging als er festiviteiten waren, dat u gekend bent met uw eigen regio, dat uw dorp deel is van de vallei

en dat u de vallei nooit verlaten hebt (CGVS, p. 12). Opnieuw gevraagd naar welke verschillende plaatsen en dorpen u in uw district geweest bent, noemt u de dorpen in uw vallei op (CGVS, p. 13). Dergelijke consistente verklaringen over uw leefwereld doen verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Uw kennis over bekende figuren in uw provincie komt verder ingestudeerd over. Gevraagd naar de gouverneur bij uw vertrek, noemt u Mohammad Halim Fidai op (CGVS, p. 25). Gevraagd wat u van hem weet, zegt u dat u niets weet (CGVS, p. 25). Gevraagd naar de gouverneur vóór hem, zegt u dat u niet veel informatie hebt, dat u de naam hoorde, dat u de namen van de gouverneurs hoorde maar dat u niet weet in welke periode dat was, hoelang hij er gewerkt heeft en wie er na hem kwam (CGVS, p. 26). Nogmaals gevraagd naar de voorgaande gouverneur zegt u het niet te weten (CGVS, p. 26). Volgens informatie was Haji Mohammad Niaz Amiri gouverneur van Logar tot Mohammad Halim Fidai eind mei 2015 de post van hem overnam. Haji Mohammad Niaz behoort tot de Amiri-clan, die een groot bouwbedrijf bezit. In 2014 werd Amiri beschuldigd van het verduisteren van vijf miljoen Aghani, dat bedoeld was voor de hulp aan families uit het Azra district (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u de naam wel kent van de man die minder dan twee maanden voor uw vertrek gouverneur werd maar niet de man die de laatste jaren voor uw vertrek gouverneur was doet uw kennis weinig doorleefd overkomen. U kent evenmin het hoofd van de politie van Logar (CGVS, p. 26). Als Afghaan die werkte voor de veiligheidstroepen in de provincie Logar is dit opmerkelijk.

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen kan u niet aannemelijk maken van uw geboorte tot aan uw komst naar België in de provincie Logar te hebben gewoond. Hierdoor wordt ook getwijfeld uw werk dat u tot aan uw vertrek in de provincie Logar zou hebben gedaan.

Bovendien kunnen uw verklaringen over uw werk evenmin overtuigen. Zo zou u als werknemer van een Amerikaans bedrijf als bewaker voor een legerbasis hebben gewerkt en tevens als tolk hebben gediend (CGVS, p. 19). Uit de door u neergelegde brief van uw baas blijkt dat u zelfs meeding op patrouilles. Gevraagd hoe u aan die job geraakt ben, zegt u vagelijk dat de commandant van de wacht van dezelfde vallei was en dat u had gehoord dat ze mensen nodig hadden (CGVS, p. 19). Gevraagd wat u gedaan heeft om de job te verkrijgen zegt u dat u naar daar ging, een formulier invulde en liet bestempelen in het districtscentrum, een medische controle kreeg en vervolgens geïnterviewd werd (CGVS, p. 19). Gevraagd welke capaciteiten u nodig had voor de job, zegt u dat iedereen een formulier kon krijgen en dat er een interview was en een schietstand (CGVS, p. 19). Gevraagd wat er u op het interview allemaal werd gevraagd, zegt u dat ze u veel dingen vroegen over uw familie, over uzelf, over uw familie, over de regio, of u met de taliban had gewerkt, waar u naartoe gereisd had, in welke provincie u woonde en wat een ongelovige is (CGVS, p. 19). Gevraagd waarom ze u hebben geselecteerd, weet u het niet (CGVS, p. 19). Dat u, als schoolgaande jongen zonder enige beroepservaring en zonder enige ervaring met wapens (CGVS, p. 19), zomaar wacht kon worden in een Amerikaanse legerbasis, is weinig aannemelijk. Dat u ook geen enkele concrete connectie zou hebben met iemand op de basis doet verder twijfelen aan uw werk als bewaker en tolk op deze legerbasis. Immers, niet alleen speelt het sociale netwerk een cruciale rol voor Afghanen bij het verkrijgen van werk, tevens had u een functie waarbij een groot vertrouwen van uw werkgever kan worden verondersteld jegens u – u was eerst bewaker en daarna tolk, waarbij u zelfs meeding op missie. Dat u louter weet te zeggen dat de commandant van de wacht uit dezelfde vallei komt als u is maar weinig overtuigend. U wordt dan gevraagd concreet uit te leggen hoe u die commandant kende maar u weet hier louter nog op te zeggen dat hij en uw moeder van dezelfde stam zijn, wat eveneens maar weinig concreet is (CGVS, p. 22).

Geloofwaardige verklaringen over uw herkomst en reële situatie zijn echter belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het CGVS kan zich op basis van uw verklaringen onmogelijk een duidelijk en geloofwaardig beeld vormen van uw herkomst en de reden(en) voor uw vertrek.

De neergelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-Generaal niet te wijzigen. Uw taskara, een document met uw personalia, een aanvraag van een visum voor de Verenigde Staten, vier appreciatiecertificaten, een brief van uzelf over uw problemen, vier badges van uw bedrijf, een brief van uw directeur en een bewijs van uw tewerkstelling kunnen uw relaas en herkomst slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse “officiële” documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Wat betreft de zeven foto's van uzelf op

uw werk, dient te worden vastgesteld dat op basis van deze foto's uw tewerkstelling niet af te leiden valt. Louter het feit dat u afgebeeld staat op vier foto's in wat een legerkamp lijkt te zijn, is, gezien deze geënceneerd kunnen zijn, niet voldoende om uw tewerkstelling in dat legerkamp te staven.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 19 december 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U werd tijdens (CGVS, p. 16) op het einde van het gehoor (CGVS, p. 33) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan, maar u bleef vasthouden aan uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel aan dat verweerder een manifeste beoordelingsfout heeft begaan door te oordelen dat hij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) heeft en dat hij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van vreemdelingenwet.

Vooreerst stelt verzoeker op algemene wijze:

"Het is mogelijk dat verzoeker omwille van de verlopen tijd of de intensiteit van de gebeurtenissen, zij vaag of onnauwkeurig zijn bij het geven van data, plaatsen en andere details. Aangaande de motivering vanwege verwerende partij in de bestreden beslissing moet verwerende partij er wel rekening mee houden dat verzoeker zich niet alle feitelijke details kan herinneren of die niet nauwgezet kunnen verhalen of dat hij de feiten kan verwarren, met het gevolg dat de coherentie en de geloofwaardigheid van hun asielrelaas hiermede niet wordt aangetast."

Omtrent zijn talenkennis, doet verzoeker gelden:

"Het komt, in tegenstelling tot hetgeen het CGVS stelt, absoluut niet vreemd voor dat verzoeker ook het Urdu en het Pasjtoe machtig is.

Het is absoluut niet ongeloofwaardig dat verzoeker met zijn supervisor op het werk, die van Nepal was, Urdu heeft gesproken. Dat er daarnaast ook Engels werd gesproken, doet natuurlijk geen afbreuk aan het feit dat er ook Urdu werd gesproken.

Verzoeker stelt bovendien uitdrukkelijk dat Urdu geen moeilijke taal is.

Dat het evenmin ongeloofwaardig is dat verzoeker veel naar films heeft gekeken waarin Urdu werd gesproken.

Wat betreft zijn vermogen om Pasjtoe te spreken, stelt verzoeker uitdrukkelijk dat hij Pasjtoe ook als vak op school heeft gehad, en het dus aldaar ook heeft aangeleerd.

Verder dient toch benadrukt dat verzoeker 28 maanden legerdienst heeft vervuld (van 11/04/2012 tot en met oktober 2014) en aldaar met diverse personen Pasjtoe heeft gesproken, hetgeen natuurlijk evenmin ongeloofwaardig is."

Betreffende het hanteren van de westerse kalender, stelt verzoeker:

"Verzoeker heeft de Westerse kalender in België en in het leger geleerd, hetgeen de reden is waarom hij deze thans gebruikt.

Dit is absoluut niet raar.

Verzoeker verblijft al sedert september 2015 in België en heeft in de periode daarvoor in Afghanistan gedurende 28 maanden legerdienst gedaan."

Aangaande de schoolkalender en zijn eigen scholing, voert verzoeker aan:

"(...) dient benadrukt dat verzoeker, die naar het leger ging toen hij in de 9e klas zat, ook examens diende af te leggen tijdens zijn 'dienstperiode', doch dat deze examens op andere tijdstippen plaatsvonden als de examens van andere mensen die niet in het leger zaten.

Indien er hieromtrent bij verzoeker enige verwarring zou zijn ontstaan, kan dit hem absoluut niet ten kwade geduid worden.

**Verzoeker is, zoals hij ook tijdens zijn gehoord heeft verklaard eerst naar de Madrassa geweest voor het leren van de Islam en daarna is hij naar school gegaan.*

In het jaar 2000 is hij met school gestart, en in haar 2014 gestopt.

Ondertussen was hij sedert 2012 ook al tewerkgesteld via Sterling op de Amerikaanse legerbasis

Het verhaal van verzoeker houdt chronologisch dus wel degelijk steek.

Verzoeker stelt hij dat hij rond 16 jaar met school is gestart.

Er is geen reden waarom dat ongeloofwaardig zou zijn.

Evenmin is het ongeloofwaardig dat verzoeker in de periode daarvoor niet naar school ging uit angst voor de Taliban."

Voorts betoogt verzoeker:

“Verzoeker heeft, in tegenstelling tot hetgeen het CGVS stelt, geen inconsistente verklaringen afgelegd over de plaatsen waar hij in zijn regio geweest.

Hij heeft verklaard dat hij de vallei nooit heeft verlaten, maar dat hij wel naar elk dorpje in de vallei is gegaan, onder andere voor festiviteiten en overlijdens.

Verzoeker ziet niet in waarom het vreemd of inconsistent zou zijn dat hij de vallei nooit heeft verlaten.

Het is niet omdat verzoeker in Engels en Urdu geïnteresseerd was, dat dit zou betekenen dat hij op andere plaatsen buiten de vallei zou zijn geweest.

Verzoeker heeft verduidelijkt dat hij op school Engels heeft geleerd en dat hij Urdu bij de uitoefening van zijn job heeft geleerd.”

Met betrekking tot de prominente figuren in zijn regio, geeft verzoeker aan:

“Dat verzoeker niet meer wist wie de vorige gouverneur van zijn provincie was kan hem niet ten kwade geduid worden.

Hij kende trouwens wel de naam van de laatste gouverneur.

Dit komt, in tegenstelling tot hetgeen het CGVS voorhoudt, niet ingestudeerd over.”

Verzoeker concludeert dat het wel aannemelijk is dat hij van zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar België in Logar woonde.

Verder benadrukt verzoeker:

“Er zijn verzoeker trouwens op 26/10/2015 documenten toegestuurd via EMS.

Uit het bewijs hiervan blijkt dat deze documenten vanuit Khoshi werden opgestuurd.

Dit vormt dus het bewijs te meer van het waarheidsgetrouwe relaas van verzoeker.

(stuk 10)”

Verzoeker stelt voorts dat hij overtuigende verklaringen aflegde over en documenten neerlegde ter staving van zijn beroepsactiviteiten. *“Zomaar voorhouden, zonder enige onderbouwing, dat deze documenten vervalst zouden kunnen zijn, is uiteraard niet correct.*

Er wordt door het CGVS geen enkel argument aangehaald waarom er sprake zou zijn van verval van officiële documenten, buiten een algemene bewering dat dergelijke vervalsingen in Afghanistan voorkomen.

Verzoeker kan zijn tewerkstelling duidelijk aantonen aan de hand van een bewijs van tewerkstelling, aan de hand van badges van het bedrijf, diverse foto's, en aan de hand van een brief van de directeur van het bedrijf, F.C. (...), over zijn problemen die aanbeveling doet voor een visum in de VS.(stuk 3-9)”

Verzoeker stelt in ondergeschikte orde in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij wijst dienaangaande op de veiligheidssituatie in het district Khoshi en de provincie Logar. Voorts stelt hij dat er geen veilige plaatsen zijn waar hij zich wel zou kunnen vestigen. Verzoeker wijst in dit kader op het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake Afghanistan. Bijkomend haalt hij aan dat hij zich nergens anders kan vestigen omdat hij Tadzjiek is en legerdienst heeft gedaan.

Verzoeker verwijt tot slot de Minister van Binnenlandse Zaken nog meermaals onzorgvuldig en onbehoorlijk gedrag.

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog andermaal een kopie bij het verzoekschrift van de documenten die zich reeds in de map 'documenten' in het administratief dossier bevinden (bijlagen 2-10). Daarnaast legt hij het reisadvies inzake Afghanistan van het Ministerie van Buitenlandse Zaken neer (bijlage 11).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Vooreerst kan worden opgemerkt dat, waar verzoeker herhaald kritiek spuit op het gedrag van de Minister van Binnenlandse Zaken, niet kan worden ingezien hoe deze kritiek *in casu* dienstig zou kunnen zijn aangezien de voorliggende aangevochten beslissing werd genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Minister van Binnenlandse Zaken geen partij is in onderhavig geschil.

3.2. Verzoeker stelt afkomstig te zijn van een dorp in het district Khoshi in de provincie Logar in Afghanistan. Hij zou in deze regio zijn geboren en getogen en deze regio hebben verlaten naar

aanleiding van de dreigementen die hij vanwege de taliban ontving ten gevolge van zijn beroepsuitoefening.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, daarbij redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, in wetgeving en in rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker in dit kader op hypothetische en louter algemene wijze en zonder dit concreet toe te lichten of toe te spitsen op de bestreden motivering en beslissing tracht te laten uitschijnen dat hij ingevolge het tijdsverloop of de intensiteit van de gebeurtenissen vage, onnauwkeurige, verwarde en incoherente verklaringen kan hebben afgelegd, dient te worden opgemerkt dat dit niet kan worden gevolgd en hoegenaamd geen verklaring kan bieden voor de veelheid aan vaststellingen zoals gedaan in de bestreden beslissing. Indien verzoeker werkelijk was geboren en getogen in een dorp in het district Khoshi in de provincie Logar in Afghanistan, aldaar schoolging tot de twaalfde graad, er werkzaam was voor de Amerikanen en er daardoor problemen kende met de taliban, was het geheel niet onredelijk om van hem te verwachten dat hij, ook enkele jaren na zijn vertrek uit voormelde regio en voormeld land nog bij machte zou zijn om te antwoorden op elementaire en eenvoudige vragen omtrent zijn regio van herkomst en om zijn vluchtmotieven op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing omtrent verzoekers voorgehouden herkomst vooreerst met recht gemotiveerd als volgt:

“Vooreerst doet uw talenkennis ernstige vragen oproepen. Zo gaf u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) mee, naast het Dari, ook het Urdu en het Pasjtoe in die mate te beheersen dat u uw asielgehoor in deze talen zou kunnen doen (verklaring betreffende de procedure). Voor een Afghaan die beweert heel zijn leven in zijn eigen district te hebben gewoond is dit opmerkelijk. Urdu is immers geen taal die in Afghanistan, laat staan in uw regio, gesproken wordt. Urdu is een inheemse taal in Pakistan en Indië. Gevraagd waar u dan Urdu geleerd heeft zegt u kortweg: “in mijn job” (CGVS, p. 6 en 7). Gezien u werkte voor een Amerikaans bedrijf is dit weinig verhelderend. Gevraagd waarom u Urdu nodig had voor uw job zegt u dat u veel naar Indische films keek op uw job en dat uw supervisor ook goed Urdu kon spreken (CGVS, p. 7). Het spreekt vanzelf dat dit nog steeds niet verklaart waarom u als Afghaan op het platteland van Logar vloeiend Urdu kan, zeker gezien uw supervisor een Nepalees was en Nepalees als moedertaal had en u bovendien verklaarde dat u in het Engels met hem communiceerde (CGVS, p. 7). Gevraagd waarom uw supervisor Urdu sprak zegt u louter dat hij van Nepal is, zonder verdere verklaring te geven (CGVS, p. 7). Dat u geen aannemelijke uitleg kan geven voor de vaststelling dat u vloeiend een niet- Afghaanse taal beheerst doet ernstig twijfelen aan uw beweerde verblijf in het district Khoshi van de provincie Logar van uw geboorte tot aan uw komst naar België.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij komt niet verder dan een loutere herhaling van zijn eerdere verklaringen en tot het betwisten en ontkennen van de

voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. Hiermee doet hij aan deze vaststellingen geenszins afbreuk. De Raad acht het, samen met verweerder, totaal onaannemelijk dat verzoeker – dit overigens samen met zijn andere collega's – vloeiend Urdu zou hebben leren spreken louter door het kijken van films en doordat zijn supervisor Engelse vertalingen verstrekke bij films die zij samen keken (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.7).

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Verdere vragen over uw identiteit, plaatsen van verblijf en reële situatie worden opgeroepen door uw spontane gebruik van de westerse kalender (CGVS, p. 6, p. 11, p. 16, p. 17, p. 18, p. 20, p. 26, en p. 33). Uw loutere verklaring hiervoor, namelijk dat u op uw werk de westerse kalender gebruikte, is niet overtuigend. Dit kan niet verklaren waarom u, als Afghaan die zijn middelbaar heeft beëindigd in een school op het Afghaanse platteland, telkens spontaan jaar en maand gebruikt wanneer gevraagd wordt naar tijdsbepalingen. Immers, ook over zaken die niet met het werk te maken hebben gebruikt u de westerse kalender, zoals de situering van een incident met een bekende Afghaan in uw regio (CGVS, p. 33). Ook zegt u spontaan dat u in het jaar 2000 begonnen bent met school en schoolliep tot 2014 (CGVS, p. 16). Nog opvallender is het dat u, gevraagd naar wat u leerde tijdens de les geschiedenis, vertelt over zaken die gebeurd zijn in het jaar 1919 (CGVS, p. 17). Dergelijke verklaringen duiden erop dat u de westerse kalender reeds langer gebruikt dan slechts in het kader van uw werk waarmee u in 2012 begon. Wanneer u dan wil antwoorden in de Afghaanse kalender, wanneer gevraagd wordt naar tijdsbepalingen, dient u telkens de maanden na te tellen vooraleer u een antwoord weet te geven (CGVS, p. 20 en 33). Dat kan worden vastgesteld dat u de westerse kalender spontaan gebruikt, hoewel u steeds op het Afghaanse platteland zou hebben gewoond, doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

Verzoeker slaagt er niet om afbreuk te doen aan deze motieven. Andermaal beperkt hij zich tot een loutere herhaling en bevestiging van zijn eerdere gezegden. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de voormelde motieven. Uit deze motieven blijkt genoegzaam dat verzoeker de Westerse kalender reeds langer gebruikte dan hij voorhoudt en dat hij meer vertrouwd was met deze kalender dan met de Afghaanse kalender. Dit is gelet op zijn verklaarde herkomst niet aannemelijk.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ook wat betreft het schooljaar in Afghanistan kan u geen eenduidig antwoord geven, wanneer gevraagd wordt naar de school- en vakantiemaanden. Volgens informatie loopt het schooljaar van eind maart (begin hamal) tot met november en is er vakantie tijdens de wintermaanden. Gevraagd wanneer het schooljaar begint zegt u correct hamal (CGVS, p. 16). Echter, gevraagd wanneer het schooljaar eindigt zegt u eveneens hamal (CGVS, p. 16). Gevraagd naar de vakantiemaanden tijdens de winter antwoordt u: “qaws. Nee, aqrab. Examens zijn gedaan in aqrab. Neen, sorry. Examens zijn gedaan in qaws” (CGVS, p. 16). U zegt verder dat er een zomer- en een wintervakantie wordt gehouden. Gevraagd wanneer de zomervakantie wordt gehouden antwoordt u ontwijkend: “toen het warm was”. Nogmaals hierover gevraagd zegt u dat de vakantie twintig dagen duurde. Gevraagd wanneer deze dan precies viel zegt u dat u het niet weet (CGVS, p. 16). Nogmaals expliciet gevraagd wanneer de zomervakantie werd gehouden en wanneer de wintervakantie ontwijkt u opnieuw de vraag en zegt u: “Na de zomerexamens, zomervakantie, na de jaarlijkse vakanties is het de vakantie van winter” (CGVS, p. 16). U wordt dan nogmaals gevraagd naar de zomervakantie waarop u dan plots assad zegt, wat dan ook niet meer kan overtuigen (CGVS, p. 16). Dergelijke verklaringen kunnen er geenszins van overtuigen dat u tot kort voor uw komst naar België les volgde op een Afghaanse school.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat hij de laatste drie jaren van zijn schoolloopbaan examens zou hebben afgeleid op andere momenten en daardoor verward was, kan hoegenaamd niet overtuigen. Er werd immers duidelijk gevraagd naar het in Afghanistan gangbare schoolsysteem. Bovendien gaf verzoeker aan, en bevestigt hij in het verzoekschrift, dat hij negen jaar school liep in het normale systeem. Aldus verklaart verzoeker geheel niet waarom hij, ondanks zijn beweerde herkomst en scholing, dermate foutieve en wisselende verklaringen aflegde over de Afghaanse schoolvakanties.

Verder wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Er kunnen nog andere opmerkingen gemaakt worden met betrekking tot uw verklaringen over uw scholing. Gevraagd naar uw scholing, verklaart u de twaalfde graad te hebben afgemaakt (CGVS, p. 14). U verklaart dat u zestien à zeventien jaar naar school geweest bent (CGVS, p. 15). Later zegt u dan weer dat u veertien jaar naar school geweest bent (CGVS, p. 16). Dergelijke incoherente verklaringen over hoelang u precies naar school geweest bent, doen vreemd aan.”

Gevraagd hoe oud u was toen u met school begon, zegt u dat u heel oud was, dat u eerst naar de madrassa ging en dan naar school en dat u ongeveer zestien à zeventien jaar hebt gestudeerd en dat u

niet veel naar de madrassa bent geweest (CGVS, p. 15). Gevraagd hoe oud u was toen u met school startte, zegt u dat het heel lang geleden is, misschien veertien, vijftien jaar, maar u zegt erbij dat u het niet meer weet (CGVS, p. 15). Gevraagd waarom u zo oud was, zegt u dat er daarvoor geen scholen waren, dat er een school was maar dat u er niet in geïnteresseerd was, dat het tijdens de taliban was, dat er veel mensen waren die geslagen werden en dat u bang was (CGVS, p. 15). Over de reden waarom u dan toch naar school gegaan bent, zegt u dat u in de madrassa de koran kon lezen maar niet schrijven, dat veel jongens naar school gingen en dat uw vader u zei om ook naar school te gaan (CGVS, p. 15). Gevraagd waarom uw vader u dat daarvoor niet vroeg, zegt u dat u daarvoor veel huilde als iemand school vermeldde (CGVS, p. 15). U zegt later dan weer dat er wel jongens naar school gingen wanneer u zes jaar oud was (CGVS, p. 16). Gevraagd waarom zij dan wel naar school konden gaan en u niet, gezien u zo graag wilde gaan, antwoordt u kortweg: "ze gingen naar school, ik ging niet" (CGVS, p. 16). Dergelijke vage verklaringen zijn weinig overtuigend."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Met de louter selectieve herhaling en bevestiging van enkele van zijn eerdere verklaringen, doet hij aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen geenszins afbreuk. Het was geenszins onredelijk om te verwachten dat verzoeker op precieze en coherente wijze zou kunnen aangeven wanneer hij met school begon en hoelang hij school liep. Verder treedt de Raad verweerder bij waar deze vaststelt dat verzoekers vage verklaringen omtrent de reden waarom hij niet eerder naar school ging in het geheel niet kunnen overtuigen.

Verder blijkt uit de gezegden waarnaar met recht verwezen wordt in de bestreden beslissing en uit de betreffende passage in het gehoorverslag van het CGVS dat verzoeker bijzonder inconsistent verklaringen aflegde en zijn verklaringen meermaals ingrijpend wijzigde wanneer hij werd ondervraagd omtrent de omliggende dorpen, omtrent het verlaten van zijn dorp en omtrent de plaatsen die hij zou hebben bezocht. Initieel gaf verzoeker, wanneer de volgende vraag werd gesteld: *"Op welke verschillende plaatsen en dorpen in uw district ben je al eens geweest tijdens uw leven, voor eender welke reden, school, werk, mensen bezoeken en dergelijke?"*, als antwoord: *"neen"*. Vervolgens gevraagd: *"Bent u uw dorp nooit uitgekomen?"*, antwoordde verzoeker eenduidig: *"Neen"*. Bovendien gaf hij als reden op dat hij eerder geen problemen kende. Wanneer gevraagd werd of hij ooit familie ging bezoeken in andere dorpen, stelde verzoeker daarenboven duidelijk van niet. Gevraagd of hij ooit naar ceremonies of festiviteiten in andere dorpen ging, antwoordde hij andermaal eenduidig van niet (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.12). Ondanks dat de voormelde vraagstelling duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar is en verzoekers antwoorden op de gestelde vragen eveneens niet mis te verstaan zijn, wijzigde verzoeker zijn verklaringen nadien op fundamentele wijze. Plots beweerde hij immers: *"Ik ben rond gegaan in mijn eigen vallei, verschillende dorpen, maar ik heb de vallei nooit verlaten"*. Tevens stelde hij: *"Ik ben naar elk dorp in de vallei geweest"*. Vervolgens verklaarde hij dat dit nodig was om de velden te irrigeren, voor zijn job en omdat er *"huwelijksceremonies en andere festiviteiten waren"*. Nadien somde verzoeker alle dorpen van de vallei op waar hij zou zijn geweest. Andermaal vestigde hij daarbij de nadruk op het gegeven dat hij nooit buiten de vallei zou zijn geweest (*ibid.*, p.12-13). Later tijdens het gehoor stapte verzoeker echter ook van deze verklaringen af en beweerde hij dat hij ook buiten het district ging, naar zijn job en naar de hoofdstad. Hij gaf aan dat hij naar de hoofdstad van zijn district ging en van daaruit naar zijn job. Even later stelde verzoeker dan weer dat hij daarnaast ook naar Kabul zou zijn geweest (*ibid.*, p.13-14). Dat verzoeker eerst trachtte vol te houden dat hij zijn dorp nooit verliet, vervolgens hiervan afstapte en trachtte voor te houden dat hij zijn vallei nooit verliet om uiteindelijk toe te geven dat hij zijn district weldegelijk verliet en zelfs een keer in Kabul is geweest, duidt op een flagrant gebrek aan medewerking. Dergelijke herhaaldelijk en frappant tegenstrijdige en gewijzigde verklaringen laten dan ook niet toe nog enig geloof te hechten aan verzoekers beweerde herkomst.

Dit geldt nog des te meer daar verzoeker totaal niet vertrouwd bleek met de basisgeografie van zijn voorgehouden land en regio van herkomst. Wanneer hem meermaals werd gevraagd welke Afghaanse steden hij kende, antwoordde hij aanvankelijk dat hij hiermee niet vertrouwd was, stelde hij vervolgens ontwijkend dat hij alle Afghaanse provincies bij naam kende en diende hij uiteindelijk toe te geven dat hij geen enkele andere stad kende (*ibid.*, p.14). Wanneer verzoeker later tijdens het gehoor werd ondervraagd over specifieke steden zoals Jalalabad en Mazar-e-Sharif, spreidde hij andermaal een kennelijk gebrek aan kennis tentoon (*ibid.*, p.24-25). Van iemand die beweert afkomstig te zijn van Afghanistan en die daar de twaalfde graad zou hebben vervolledigd, mag een meer gedegen kennis worden verwacht.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Uw kennis over bekende figuren in uw provincie komt verder ingestudeerd over. Gevraagd naar de gouverneur bij uw vertrek, noemt u Mohammad Halim Fidai op (CGVS, p. 25). Gevraagd wat u van hem weet, zegt u dat u niets weet (CGVS, p. 25). Gevraagd naar de gouverneur vóór hem, zegt u dat u niet veel informatie hebt, dat u de naam hoorde, dat u de namen van de gouverneurs hoorde maar dat u niet weet in welke periode dat was, hoelang hij er gewerkt heeft en wie er na hem kwam (CGVS, p. 26). Nogmaals gevraagd naar de voorgaande gouverneur zegt u het niet te weten (CGVS, p. 26). Volgens informatie was Haji Mohammad Niaz Amiri gouverneur van Logar tot Mohammad Halim Fidai eind mei 2015 de post van hem overnam. Haji Mohammad Niaz behoort tot de Amiri-clan, die een groot bouwbedrijf bezit. In 2014 werd Amiri beschuldigd van het verduisteren van vijf miljoen Aghani, dat bedoeld was voor de hulp aan families uit het Azra district (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u de naam wel kent van de man die minder dan twee maanden voor uw vertrek gouverneur werd maar niet de man die de laatste jaren voor uw vertrek gouverneur was doet uw kennis weinig doorleefd overkomen. U kent evenmin het hoofd van de politie van Logar (CGVS, p. 26). Als Afghaan die werkte voor de veiligheidstroepen in de provincie Logar is dit opmerkelijk."

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan deze motieven. In tegenstelling met wat hij beweert mocht, gelet op zijn beweerde herkomst, scholing en beroepsactiviteiten, van hem weldegelijk een betere kennis omtrent het voorgaande worden verwacht.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van verzoekers herkomst wordt ondermijnd doordat hij niet bij machte bleek om zijn reisweg op doorleefde wijze te omschrijven. Zo kon hij niet preciseren welke regio's hij passeerde onderweg naar Kabul. Gevraagd wat hij nog wist van zijn reis en of hij wat kon vertellen over hoe hij deze reis ervoer, kwam verzoeker bovendien niet verder dan het nietszeggende antwoord: *"Niets speciaals"*. Nogmaals gevraagd of hij, ondanks dat hij zijn land en zijn familie verliet, niets speciaals wist te vertellen, beperkte verzoeker zich ertoe vaagweg aan te geven: *"Ik weet nog, de pijn die ik had om mijn familie te verlaten, maar ik weet niet wat ik onderweg zag"* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.23).

Tevens reikt verzoeker niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende motivering:

"Bovendien kunnen uw verklaringen over uw werk evenmin overtuigen. Zo zou u als werknemer van een Amerikaans bedrijf als bewaker voor een legerbasis hebben gewerkt en tevens als tolk hebben gediend (CGVS, p. 19). Uit de door u neergelegde brief van uw baas blijkt dat u zelfs meeging op patrouilles. Gevraagd hoe u aan die job geraakt ben, zegt u vagelijk dat de commandant van de wacht van dezelfde vallei was en dat u had gehoord dat ze mensen nodig hadden (CGVS, p. 19). Gevraagd wat u gedaan heeft om de job te verkrijgen zegt u dat u naar daar ging, een formulier invulde en liet bestempelen in het districtscentrum, een medische controle kreeg en vervolgens geïnterviewd werd (CGVS, p. 19). Gevraagd welke capaciteiten u nodig had voor de job, zegt u dat iedereen een formulier kon krijgen en dat er een interview was en een schietstand (CGVS, p. 19). Gevraagd wat er u op het interview allemaal werd gevraagd, zegt u dat ze u veel dingen vroegen over uw familie, over uzelf, over uw familie, over de regio, of u met de taliban had gewerkt, waar u naartoe gereisd had, in welke provincie u woonde en wat een ongelovige is (CGVS, p. 19). Gevraagd waarom ze u hebben geselecteerd, weet u het niet (CGVS, p. 19). Dat u, als schoolgaande jongen zonder enige beroepservaring en zonder enige ervaring met wapens (CGVS, p. 19), zomaar wacht kon worden in een Amerikaanse legerbasis, is weinig aannemelijk. Dat u ook geen enkele concrete connectie zou hebben met iemand op de basis doet verder twijfelen aan uw werk als bewaker en tolk op deze legerbasis. Immers, niet alleen speelt het sociale netwerk een cruciale rol voor Afghanen bij het verkrijgen van werk, tevens had u een functie waarbij een groot vertrouwen van uw werkgever kan worden verondersteld jegens u – u was eerst bewaker en daarna tolk, waarbij u zelfs meeging op missie. Dat u louter weet te zeggen dat de commandant van de wacht uit dezelfde vallei komt als u is maar weinig overtuigend. U wordt dan gevraagd concreet uit te leggen hoe u die commandant kende maar u weet hier louter nog op te zeggen dat hij en uw moeder van dezelfde stam zijn, wat eveneens maar weinig concreet is (CGVS, p. 22)."

Met de louter algemene bewering dat hij weldegelijk overtuigende verklaringen zou hebben afgelegd over zijn tewerkstelling, kan verzoeker de voormelde motivering immers hoegenaamd niet ontkrachten. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en blijft onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst, achtergrond, levensomstandigheden, problemen en situatie.

De neergelegde documenten, zoals bij het verzoekschrift gevoegd en zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn niet van zulke aard dat zij aan het voorgaande afbreuk

kunnen doen. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat geenszins moet worden bewezen dat deze documenten vals zouden zijn om aan deze stukken bewijswaarde te ontfangen. Ook om andere redenen dan hun bewezen valsheid kan er worden besloten om geen bewijswaarde toe te kennen aan deze documenten. *In casu* wordt ten aanzien van de door verzoeker aangereikte documenten in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“De neergelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-Generaal niet te wijzigen. Uw taskara, een document met uw personalia, een aanvraag van een visum voor de Verenigde Staten, vier appreciatiecertificaten, een brief van uzelf over uw problemen, vier badges van uw bedrijf, een brief van uw directeur en een bewijs van uw tewerkstelling kunnen uw relaas en herkomst slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse “officiële” documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Wat betreft de zeven foto’s van uzelf op uw werk, dient te worden vastgesteld dat op basis van deze foto’s uw tewerkstelling niet af te leiden valt. Louter het feit dat u afgebeeld staat op vier foto’s in wat een legerkamp lijkt te zijn, is, gezien deze geënceneerd kunnen zijn, niet voldoende om uw tewerkstelling in dat legerkamp te staven.”

Ten aanzien van de foto’s kan nog bijkomend worden opgemerkt dat deze gemakkelijk manipuleerbaar zijn en hieruit hoegenaamd niet kan worden afgeleid waar, wanneer en in welke omstandigheden deze zouden zijn genomen. Aldus kunnen zij geen bewijs vormen voor de beweerde herkomst en tewerkstelling van verzoeker.

Inzake het verzendbewijs dat in de voormelde motieven niet aan bod komt, dient te worden vastgesteld dat, in tegenstelling met wat verzoeker beweert, hieruit niet kan worden afgeleid dat de omslag werd verzonden uit Khoshi. Hoewel de afzender op dit verzendbewijs wel beweert aldaar woonachtig te zijn, werd het verzendbewijs namelijk duidelijk afgestempeld (en bijgevolg op de post gedaan) in Kabul. Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat de betreffende zending vanuit Khoshi werd verstuurd, dan nog dient overigens te worden opgemerkt dat hieruit hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat ook verzoeker aldaar daadwerkelijk zou zijn geboren en getogen en er problemen zou hebben gekend.

Gelet op het voormelde, heeft verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals omschreven in zowel de bestreden beslissing als hetgeen voorafgaat. Verzoeker weigert aldus moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke herkomst, levensloop, verblijfplaats(en), achtergrond, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de aangehaalde vrees en de algemene situatie in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst niet dienstig en kan hij met deze verwijzing geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

3.5. Waar verzoeker bij aangetekend schrijven van 19 juli 2018 een geïnventariseerde bundel stukken neerlegt stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve

ambtshalve uit de debatten geweerd. Het komt de Raad niet toe te speculeren over de finaliteit van deze nieuwe elementen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT